Dosarul nr. 3-3449/2023
2-23171198-12-3-30112023

H O T Ă R Â R E
Î N N U M E L E L E G I I

01 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul Vladislav Holban
Grefier Beatrice Pascari

examinând în şedinţă publică, acțiunea de contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Ministerului Justiției, terț Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă:

ÎN FAPT

1. La 30.11.2023, ***** a depus o acțiune în contencios administrativ împotriva Ministerului Justiției, prin care a solicitat:

- anularea actului administrativ individual defavorabil nr. ***** din 17.11.2023, emis de Secretarul de Stat al Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Stanislav Copețchi, ca fiind ilegal și neîntemeiat prin realizarea a două proceduri administrative într-una singură;

- obligarea Ministerului Justiției al Republicii Moldova să emită actul administrativ favorabil (ordin) privind eliberarea licenței de executor judecătoresc reclamantului *****, cu raza de activitate în municipiul Chișinău;

- obligarea Ministerului Justiției al Republicii Moldova să compenseze reclamantului prejudiciul material în sumă de 1 680 000 lei, în calitate de venit ratat calculat după formula (84 luni x 20 000 lei = 1 680 000 lei) și prejudiciu moral în sumă de 1 000 000 lei;

- obligarea Ministerului Justiției al Republicii Moldova să compenseze reclamantului suma de 5 000 lei în calitate de compensații pentru timpul de muncă pierdut;

- încheierea tranzacție de împăcare prin emiterea ordinului de eliberarea a licenței de executor judecătoresc reclamantului, cu raza de activitate în municipiul Chișinău;

- constatarea ilegalității regulamentului de activitate al Comisiei de licențiere aprobat prin ordinul Ministrului Justiției nr. 331 din 30.07.2015, precum și anularea acestuia, după caz, pe motiv că contravine legii nr. 113/2010 cu privire la executorii judecătorești;

- constatarea, în hotărârea motivată, a termenului exact de încălcare a dreptului reclamantului de către pârât la numirea și organizarea concursului de admitere în calitate de

executor judecătoresc și eliberarea licenței de activitate în acest sens;

- dispunerea efectuării unei expertize judiciare prin desemnarea unui expert judiciar, în vederea stabilirii exacte a prejudiciului material (venitului ratat) prin îngrădirea dreptului reclamantului în accederea în profesia de executor judecătoresc și eliberarea licenței în calitate de executor judecătoresc;

- obligarea Ministerului Justiției Republicii Moldova să prezinte dosarul administrativ, toate înscrisurile cercetate, inclusiv hotărârea Comisiei de licențiere a executorilor judecătorești și procesul-verbal din anul 2015 privind desfășurarea examenului de admiterea în funcția respectivă, inclusiv dosarul administrativ al comisiei date, cu anularea hotărîrii de admitere în calitate de executori judecătorești ca ilegale cu constatarea, în hotărârea motivată, a nulității hotărârii respective.

2. În motivarea cererii, reclamantul menționează că, la 13.10.2022, prin intermediul cancelariei Ministerului Justiției a înregistrat o cerere, cu numărul de intrare 12498, prin care a solicitat emiterea actului administrativ individual favorabil (ordin) privind eliberarea licenței de executor judecătoresc reclamantului, cu raza de activitate în mun. Chișinău sau încheierea unei tranzacții pe cale extrajudiciare în acest sens.

3. Pentru că la cererea respectivă nu a primit nici un răspuns, în vederea respectării procedurii prealabile, la 03.11.2023, a înregistrat o cerere prealabilă la Ministerul Justiției, cu numărul de intrare 2770, prin care a relatat că din anul 2016 până la momentul depunerii cererii, nu a fost organizat și desfășurat nici un concurs în accederea în profesia de executor judecătoresc, contrar prevederilor legale, potrivit cărora concursul se organizează o dată pe an. Astfel, din vina autorităților reclamantului i-a fost încălcat dreptul legal de a participa la un concurs o perioadă de aproximativ 8 ani, fiindu-i îngrădit dreptul de acces la un concurs în vederea obținerii licenței de activitate în calitate de executor judecătoresc, iar ulterior de a exercita funcția de executor judecătoresc. În urma acestor inacțiuni, i-au fost create pagube materiale în calitate de venit ratat, cât și pagube morale.

4. A mai indicat că condițiile prevăzute la art. 10 din Legea 113/2010 au fost respectate de către reclamant, or acest fapt se atestă prin certificatului cu nr. 13 din 16.10.2015, eliberat de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești. Mai mult, la 15.10.2015, potrivit ordinului de încasare a numerarului cu numărul 42401438, a achitat suma de 850 lei, fiind respectate inclusiv prevederile art. 12 alin. (5) din Legea nr. 113/2010.

5. În continuare, reclamantul comunică instanței că, la 24.11.2023, a recepționat hotărârea nr. ***** din 17.11.2023, emisă de Secretarul de Stat al Ministerului Justiției, Stanislav Copețchi, prin care a fost informat că cererea prealabilă nu întrunește condițiile legale necesare, fiind neîntemeiată și contrară prevederilor legale. Autoritatea publică a mai indicat că sunt în imposibilitate de a da curs cerinței privind compensarea prejudiciului moral, material în legătură cu lipsa constatării încălcării dreptului de admitere în profesia de executor judecătoresc, precum și eliberarea licenței de activitate.

6. Prin urmare, consideră că actul administrativ individual defavorabil hotărârea nr. ***** din 17.11.2023 a fost adoptată cu încălcarea principiilor procedurii administrative, și

anume art. 10 alin. (2) și art. 167 alin. (4) din Codul administrativ, or dacă prin cererea prealabilă se solicită și repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă în procedură administrativă separată.

7. Totodată, invocă că este de remarcat și comportamentul discriminatoriu, or art. 31 din Codul administrativ prevede imperativ că „Actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate”.

8. Astfel, pârâtul nu a delimitat acțiunile și actele administrative, soluționând cererea reclamantului într-o procedură unică, expunându-se atât în partea solicitării privind emiterea actului administrativ favorabil, cât și asupra prejudiciilor invocate, fără motive legale și obiective, refuzând categoric soluționarea amiabilă a cerințelor invocate, emițând un act administrativ nemotivat, or nu au fost indicate expres motivele în argumentarea și susținerea poziției sale.

9. Reclamantul mai remarcă că, prin nesoluționarea cerințelor indicate, pârâtul a ignorat atât prevederile Legii nr. 113/2010, cât și cele ale Regulamentului de activitate al Comisiei de licențiere, or în viziunea acestuia regulamentul enunțat este un act administrativ ilegal, instanța urmând să se expună și asupra legalității și să constate, după caz, nulitatea regulamentului.

10. Mai face trimitere și la încălcarea principiului egalității de tratament prevăzut la art. 23 din Codul administrativ.

11. În această ordine de idei, reclamantul consideră că a fost și este prejudiciat prin inacțiunile pârâtului și prin neexecutarea sau executarea corespunzătoare a activității administrative, prin care i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 1 680 000 lei, în calitate de venit ratat, calculat după formula 84 luni x 20 000 lei = 1 680 000 lei și un prejudiciu moral în sumă de 1 000 000 lei. Aceste prejudicii sunt în permanentă creștere și vor fi evaluate la sfârșitul perioadei de stopare a abuzurilor autorităților publice.

12. Menționează că în vederea constatării venitului ratat urmează ca prin intermediul instanței să fie atras un expert judiciar. Astfel, în urma raportului expertului judiciar, își va concretiza acest capăt de pretenție.

13. Cât privește prejudiciul moral, reclamantul indică că este licențiat în drept, deține o diplomă de master, a efectuat stagierea în calitate de executor judecătoresc în perioada 2011-2014, a participat la cursuri de instruire la INJ, îndeplinind toate condițiile necesare pentru a se regăsi în profesia de executor judecătoresc, însă până în prezent activează în cadrul unui birou al executorului judecătoresc, desfășurând o activitate în sfera respectivă de aproximativ 13 ani. Astfel, a avut permanent speranța că în final va putea accede în profesia de executor judecătoresc, pentru care a optat o perioada îndelungată, însă din inacțiunile pârâtului acest drept și posibilitate au fost spulberate, încălcate. Prin urmare, reclamantul a avut și are de suferit în continuare, fiind în stres permanent, având o senzație de neputință și o stare de epuizare totală, fiind afectat la nivel emoțional, cognitiv, în care puterile de a lupta în continuare au fost limitate, iar în consecință starea de sănătate s-ar putea înrăutăți. Mai mult, are la întreținere doi copii minori, iar dreptul de a munci și de a-și alege profesia i-a fost îngrădit, limitat. Astfel, veniturile

obținute în prezent sunt modeste, comparativ cu veniturile obținute de un executor judecătoresc, fapt ce-l limitează să le ofere copiilor minori posibilități mai bune la educație, dezvoltare.

14. Prin urmare, solicită admiterea integrală a acțiunii formulate.

15. La 24.05.2024, pârâtul a depus referință, prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii înaintată de *****.

16. În motivare, indică că reclamantul a promovat o acțiune în contestare și obligare în lipsă de temei legal și contrar prevederilor legale ce se referă la procedura de promovare a examenului de licențiere în profesia de executor judecătoresc, or reclamantul solicită ca pârâtul să substituie Comisia de licențiere și să emită ordinul de admitere în profesia de executor judecătoresc, fără a pune la baza acestui ordin hotărârea Comisiei de licențiere prin care s-ar atesta promovarea examenului de către reclamant. Prin urmare, această solicitare este lipsită de suport juridic și neîntemeiată, pentru că pârâtul nu poate fi impus la o activitate administrativă care excede competențele sale legale sau sunt contrare legii.

17. Totodată, menționează că Ministerul Justiției deține Hotărârea Comisiei de licențiere nr. 8 din 25.11.2015, prin care s-a propus Ministerului Justiției eliberarea licențelor de exercitare a activității de executor judecătoresc conform opțiunilor teritoriale solicitate. Astfel, din lista de 33 candidați, aprobată prin Hotărârea Comisiei de licențiere nr. 2 din 28.10.2015, printre care se numără și reclamantul, au promovat concursul de admitere doar 14 candidați, iar printre acești candidați reclamantul nu se regăsește.

18. Cu privire la solicitarea reclamantului referitoare la încasarea prejudiciului material și moral, invocă că pentru solicitarea încasării prejudiciului (care urmează să fie probat) este necesar, mai întâi, existența unei hotărâri prin care să fie constatată ilegalitatea actului administrativ. Prin urmare, aceste pretenții sunt neîntemeiate.

19. Referitor la pretenția privind constatarea termenului exact de încălcare de către pârât a dreptului reclamantului la numirea și organizarea concursului de admitere în calitate de executor judecătoresc, precizează că aceasta excede prevederile art. 206 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, or instanța de contencios administrativ nu are competențe de a constatat fapte cu valoare juridică aferente procedurilor speciale reglementate de Codul de procedură civilă.

20. La 29.05.2024, reclamantul a înaintat obiecții asupra referinței, precum și o cerere de majorare a pretențiilor din acțiune, solicitând anularea ordinului nr. 332 din 30.07.2015 emis de Ministrul Justiției.

21. La 07.08.2024, reclamantul a mai înaintat o cerere cu privire la majorarea pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat repetat anularea ordinului nr. 332 din 30.07.2015 emis de Ministrul Justiției, precum și compensarea penalităților de întârziere în mărime de 151 200 lei, după formula 20 000 lei x 0,3 % = 60 lei; 84 luni x 30 zile = 2 520 zile; 2 520 zile x 60 zile = 151 200 lei.

22. La 08.08.2024, reclamantul a mai înaintat o cerere privind anexarea înscrisurilor și majorarea pretențiilor, prin care a solicitat constatarea ilegalității hotărârii Comisiei de licențiere din 2015.

23. La 05.09.2024, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a depus referință,

prin care a solicitat să fie declarată inadmisibilă acțiunea înaintată sau respinsă ca neîntemeiată, invocând că cerința reclamantului privind anularea deciziei Ministerului Justiției nr. ***** din 17.11.2023 este inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, or reclamantul solicită eliberarea licenței de executor judecătoresc fără a parcurge etapele obligatorii instituite de lege, pe când acesta nu a promovat concursul în fața comisiei de licențiere. Referitor la anularea hotărârii nr. 7 din 23.11.2015 a Comisiei de licențierea executorilor judecătorești și procesului-verbal din 2015 privind desfășurarea examenului de admitere în funcția de executor judecătoresc, aceasta nu se referă la vreun drept instituit de lege reclamantului, or prin aceste acte nu s-a decis în privința drepturilor reclamantului, ci vizează terțe persoane, iar ***** nici nu a fost înscris la concurs. Suplimentar, a mai precizat că cerința privind anularea procesului-verbal din 2015 privind desfășurarea examenului de admitere în funcția respectivă este inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ, or a fost înaintată fără realizarea căii prealabile obligatorii.

24. Totodată, reprezentantul terțului, avocatul stagiar Iurii Mihov a invocat că cerința reclamantului privind constatarea ilegalității regulamentului de activitate al Comisiei de licențiere, aprobat prin ordinul Ministrului Justiției nr. 331 din 30.07.2015, este o acțiune în control normativ și urmează să fie examinată de către Curtea de Apel Chișinău în primă instanță și nu poate fi obiectul examinării în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

25. În motivarea netemeiniciei acțiunii, indică că decizia Ministerului Justiției nr. ***** din 17.11.2023 este una legală, or reclamantul solicită eliberarea licenței de executor judecătoresc contrar ordinii stabilite de lege și unica soluție legală este emiterea deciziei de refuz în eliberarea licenței.

26. Mai menționează că, deși reclamantul a anexat la materialele cauzei dovada efectuării stagiului profesional și dovada achitării taxei de participare la concurs, acesta nu a participat la concursul organizat la 23.11.2015.

27. Referitor la pretenția reclamantului referitoare la încasarea prejudiciului, remarcă că reclamantul se poate adresa cu o cerere privind repararea prejudiciului cauzat de un act administrativ doar după momentul în care acest act va fi considerat ilegal.

28. La 11.09.2024, reclamantul a depus obiecții asupra referinței terțului, invocând suplimentar că nepromovarea concursului din 23.11.2015 nu a fost din cauza neparticipării la concurs, însă din motiv că la proba scrisă a obținut un punctaj sub 80%, ceea ce echivalează cu nepromovarea concursului, fiind lipsit de dreptul de a participa la a doua etapă, proba interviului, care s-a desfășurat la 23.11.2015.

29. La 23.10.2024, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a depus explicații scrise pe marginea cererii de majorare a pretențiilor din 07.08.2024, invocând că pretenția privind anularea Ordinului Ministerului Justiției nr. 332 din 30.07.2015 este inadmisibilă, pentru că reclamantului nu i-a fost încălcat vreun drept sau vreo libertate prin activitatea administrativă.

30. La 23.12.2024, prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a declarat inadmisibilă acțiunea reclamantului în partea încasării prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 lei, a prejudiciului material cu titlu de venit ratat în mărime de 1 680 000 lei, a

sumei de 5 000 lei cu titlu de compensații pentru timpul de muncă pierdut, precum și compensarea penalităților de întârziere în mărime de 151 200 lei.

31. Prin decizia Curții de Apel Centru din 27.03.2025 s-a respins recursul depus de ***** împotriva încheierii din 23.12.2024 și s-a menținut această încheiere.

La 01.12.2025, prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, Vladislav Holban s-a declarat inadmisibilă acțiunea reclamantului în partea privind anularea hotărârii nr. 8 din 25.11.2015, emisă de Comisia de licențiere privind admiterea în calitate de executori judecătorești, anularea ordinului Ministerului Justiției nr. 332 din 30.07.2015 și constatarea nulității hotărârii nr. 8 din 25.11.2015, emisă de Comisia de licențiere privind admiterea în calitate de executori judecătorești.

POZIȚIA PARTICIPANȚILOR ÎN ȘEDINȚĂ

32. La ședințele de judecată din 30.10.2025, 20.11.2025 reclamantul nu s-a prezentat, solicitând examinarea cauzei în lipsa sa, însă la 17.11.2025 a depus, prin intermediul cancelariei instanței, pledoarii în scris, solicitând anularea actului administrativ individual defavorabil, recunoașterea dreptului reclamantului de a accede în funcția de executor judecătoresc, întreprinderea altor măsuri necesare pentru restabilirea legalității și protecția drepturilor reclamantului.

33. Reprezentantul pârâtul nu s-a prezentat la ședința de judecată.

34. Reprezentantul terțului, fiind prezent la ședințele de judecată din 30.10.2025, 20.11.2025, a solicitat respingerea acțiunii formulate de reclamant, reiterând argumentele invocate în referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

35. Art. 10 din Codul administrativ:

„(1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public”.

36. Art. 11 din Codul administrativ:

„(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) *acte defavorabile* – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat”.

37. Art. 12 din Codul administrativ:

„Un act administrativ normativ este actul juridic subordonat legii adoptat, aprobat sau emis de o autoritate publică în baza prevederilor constituționale sau legale, care nu se supune controlului constituționalității și stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice”.

38. Art. 22 din Codul administrativ:

„(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor”.

39. Art. 141 din Codul administrativ:

„(1) Un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare.

(2) Un act administrativ individual este, de asemenea, nul:

a) dacă executarea lui cere săvîrșirea unei fapte ilegale, care constituie o componență de contravenție sau de faptă penală;

b) dacă din motive reale nimeni nu-l poate executa;

c) dacă contravine bunelor moravuri;

d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în procedură administrativă conform art. 49 alin. (1);

e) dacă a fost emis în scris, dar nu poate fi identificată autoritatea publică emitentă;

f) în alte cazuri prevăzute de lege”.

40. Art. 189 din Codul administrativ:

„(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ”.

41. Art. 206 din Codul administrativ:

„(1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);

d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare)”.

42. Art. 207 din Codul administrativ:

„(1) Instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

(2) Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd:

a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sînt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată".

43. Art. 208 din Codul administrativ:

„(1) Până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege".

44. Art. 209 din Codul administrativ:

„(1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

(3) Pentru acțiunea în realizare, acțiunea în constatare și acțiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.".

45. Art. 224 din Codul administrativ:

„(1) Examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul;

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e)".

46. Art. 4 din Legea nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești:

„(1) Executor judecătoresc poate fi persoana care întruneşte următoarele condiţii:

a) este cetăţean al Republicii Moldova;

b) nu este supusă unei măsuri de ocrotire judiciare sub forma tutelei;

c) este licenţiat în drept;

d) a efectuat stagiul în condiţiile prezentei legi;

e) posedă limba română;

f) are o reputaţie ireproşabilă;

g) a promovat examenul de admitere în profesia de executor judecătoresc;

h) nu a atins plafonul de vârstă de 65 de ani;

i) corespunde cerințelor de ordin medical pentru exercitarea funcției”.

47. Art. 11 din Legea nr. 113/2010:

„(1) Persoana care doreşte să devină executor judecătoresc urmează să susţină un examen în faţa Comisiei de licenţiere.

(2) La examen sunt admise persoanele care întrunesc condiţiile art. 4 alin. (1) lit. a) – f), h) și i), au depus la Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti o cerere în acest sens şi au achitat la contul ei bancar taxa iniţială obligatorie în mărimea stabilită.

(3) Procedura de desfăşurare a examenului de admitere în profesia de executor judecătoresc şi criteriile de selectare a candidaţilor se stabilesc printr-un regulament, aprobat de Ministerul Justiţiei după consultarea Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti.

(4) Rezultatele examenului sunt valabile timp de un an.

(5) Persoana care nu a promovat de două ori succesiv examenul de admitere în profesia de executor judecătoresc este admisă la un nou examen numai după efectuarea repetată a stagiului profesional cu o durată minimă de 6 luni”.

48. Art. 14 din Legea nr. 113/2010:

„(1) Licenţa pentru activitatea de executor judecătoresc este actul care confirmă statutul executorului judecătoresc. Licența se eliberează pe un termen nelimitat.

(2) Licența pentru activitatea de executor judecătoresc se eliberează la cererea solicitantului, care se depune la Ministerul Justiției în cel mult 30 de zile de la emiterea hotărârii Comisiei de licențiere. În termen de 15 zile de la data depunerii cererii, Ministerul Justiției eliberează solicitantului licența pentru activitatea de executor judecătoresc dacă acesta întrunește condițiile prevăzute la art. 4”.

49. Art. 16 din Legea nr. 113/2010:

„(1) În profesia de executor judecătoresc se admit, în ordinea mediei descrescânde, persoanele care au promovat examenul, ținând-se cont de opţiunea lor teritorială”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

50. Audiind explicațiile participanților la proces, studiind acțiunea de contencios administrativ depusă, examinând materialele dosarului în raport cu prevederile legale relevante și probele administrate, instanța de judecată constată următoarele:

Cu privire la admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ:

51. Instanța reține că pretențiile reclamantului privind anularea actului administrativ individual defavorabil nr. ***** din 17.11.2023, emis de Secretarul de Stat al Ministerului Justiției, Stanislav Copețchi, precum și obligarea Ministerului Justiției să emită un act administrativ favorabil (ordin) de eliberare a licenței de executor judecătoresc, se circumscriu acțiunii în obligare reglementate de art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ. Reclamantul a formulat o cerere prealabilă la 03.11.2023, reiterând în cererea sa aceste solicitări, iar la

17.11.2023 Ministerul Justiției a emis răspunsul nr. *****, act administrativ individual defavorabil contestat ulterior prin acțiunea depusă la 30.11.2023. Așadar, instanța constată că acțiunea în obligare a fost depusă în termenul de 30 de zile prevăzut de art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, respectându-se procedura prealabilă.

52. În ceea ce privește capătul de cerere prin care se solicită constatarea ilegalității Regulamentului de activitate al Comisiei de licențiere, aprobat prin ordinul Ministrului Justiției nr. 331 din 30.07.2015, precum și, după caz, anularea acestuia pe motiv că ar contraveni Legii nr. 113/2010, instanța reține că această pretenție are natura unei acțiuni în constatare, în sensul art. 206 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ.Astfel, pentru acțiunea în constatare nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.

53. Răspunsul Ministerului Justiției nr. ***** din 17.11.2023 privind respingerea cererii privind emiterea ordinului de admitere în profesia de executor judecătoresc cu eliberarea licenței de activitate în calitate de executor judecătoresc, precum și compensarea prejudiciului reprezintă un act administrativ individual defavorabil reclamantului, în sensul art. 10 și 11 din Codul administrativ, or s-a decis respingerea în tot a avantajului solicitat.

54. Competența jurisdicțională materială și teritorială aparține Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

55. Dreptul subiectiv vătămat – dreptul de a exercita profesia de executor judecătoresc.

56. Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; nu există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată nu se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. Cererea de chemare în judecată corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) din Codul administrativ și a fost depusă de o persoană împuternicită în modul prevăzut de lege.

57. Prin urmare, instanța de judecată apreciază acțiunea ca fiind admisibilă.

Cu privire la temeinicia acțiunii de contencios administrativ:

58. În temeiul prevederilor Legii nr. 113/2010, admiterea în profesia de executor judecătoresc este condiționată de parcurgerea unei proceduri reglementate de lege, cu caracter obligatoriu, desfășurată sub supravegherea Comisiei de licențiere. Dreptul la exercitare a activității de executor judecătoresc are loc în condițiile expres prevăzute la art. 4 din lege, inclusiv promovarea examenului de admitere în profesia de executor judecătoresc. În acest sens, urmează să fie depusă la Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești o cerere în acest sens și să se achite taxa inițială obligatorie în mărimea stabilită. Procedura de desfăşurare a examenului de admitere în profesia de executor judecătoresc şi criteriile de selectare a candidaţilor se stabilesc printr-un regulament, aprobat de Ministerul Justiţiei după consultarea Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti. Rezultatele examenului sunt valabile timp de un an. În profesia de executor

judecătoresc se admit, în ordinea mediei descrescânde, persoanele care au promovat examenul, ținând-se cont de opţiunea lor teritorială. Licența pentru activitatea de executor judecătoresc se eliberează la cererea solicitantului, care se depune la Ministerul Justiției în cel mult 30 de zile de la emiterea hotărârii Comisiei de licențiere. În termen de 15 zile de la data depunerii cererii, Ministerul Justiției eliberează solicitantului licența pentru activitatea de executor judecătoresc dacă acesta întrunește condițiile prevăzute la art. 4.

59. La caz, prin ordinul Ministerului Justiției nr. 332 din 30.07.2015, s-a instituit Comisia de licențiere a executorilor judecătorești, s-a aprobat componența nominală a Comisiei, conform anexei, precum și lista nominală a membrilor supleanți ai Comisiei (f.d. 62), iar prin ordinul Ministerului Justiției nr. 331 din 30.07.2015 s-a aprobat Regulamentul de activitate al Comisiei de licențiere.

60. La 16.10.2015, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a emis certificatul nr. 13, ce atestă faptul că ***** a efectuat stagiul profesional în perioada 19.12.2011-26.12.2014 în cadrul biroului executorului judecătoresc Dumitru Braniște și în perioada 29.12.2014-30.09.2015 în cadrul biroului executorului judecătoresc Ludmila Șapa (f.d. 45).

61. Totodată, potrivit ordinului de încasare a numerarului nr. 42401438 din 15.10.2015, ***** a achitat în beneficiul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești suma de 850 lei pentru participare la concurs.

62. În temeiul Hotărârii nr. 2 a Comisiei de licențiere din 28.10.2015, în urma examinării dosarelor depuse pentru înscriere la concursul de admitere în calitate de executor judecătoresc, ***** a fost admis pentru participare (f.d. 26).

63. Instanța de judecată accentuează faptul că, potrivit pct. 28-29 din Regulamentul de activitate al Comisiei de licențiere, concursul include proba scrisă și interviul. Proba scrisă constă din aprecierea și verificarea cunoștințelor juridice. Totodată, în baza pct. 38 din Regulament, candidatul care întrunește mai puțin de 80% din numărul total de puncte se consideră că nu a promovat concursul de admitere în calitate de executor judecătoresc şi nu va putea participa la etapa a doua a concursului (interviului).

64. La caz, potrivit Tabelului generalizat de înregistrare a rezultatelor probei scrise a concursului pentru admiterea în calitate de executor judecătoresc din 13.11.2015 (f.d. 80-81), ***** a acumulat 53 puncte și, prin urmare, i-a fost atribuit calificativul „respins”. În aceste condiții, reclamantul nu a putut participa la cea de-a doua etapă a concursului, or acesta a obținut mai puțin de 80% din numărul total de puncte și nu a promovat concursul de admitere în calitate de executor judecătoresc.

65. În aceste condiții, la 13.10.2022, reclamantul s-a adresat cu o cerere la Ministerul Justiției, în care a invocat faptul că i-a fost încălcat dreptul legal de a participa la un concurs o perioadă mai mare de 6 ani, or concursul pentru admiterea în profesia de executor judecătoresc urma să fie organizat o dată pe an, potrivit prevederilor Legii nr. 113/2010, a indicat faptul că întrunește condițiile prevăzute la art. 10 din lege, inclusiv a achitat taxa de stat. Prin urmare, a propus ca și soluție Ministerului Justiției emiterea ordinului privind admiterea în profesia de executor judecătoresc și eliberarea licenței de activitate în mun. Chișinău sau încheierea unei

tranzacții de cale extrajudiciară (f.d. 13).

66. La 03.11.2023, reclamantul a adresat o cerere prealabilă Ministerului Justiției, prin care a solicitat emiterea ordinului privind admiterea în profesia de executor judecătoresc cu eliberarea licenței de activitate în mun. Chișinău; compensarea prejudiciului material (în calitate de venit ratat) și moral pentru toată perioada întârzierii emiterii ordinului privind admiterea în profesie și eliberarea licenței de activitate.

67. La 17.11.2023, Ministerul Justiției a emis răspunsul nr. *****, potrivit căruia solicitările din cererea lui ***** din 03.11.2023 cu privire la emiterea ordinului de admitere în profesia de executor judecătoresc, cu eliberarea licenței de activitate au fost respinse, din motiv că nu întrunesc condițiile legale necesare, fiind neîntemeiate și contrare prevederilor legale. Totodată, autoritatea pârâtă a informat reclamantul că este în imposibilitate să dea curs solicitării privind compensarea prejudiciului, or nu s-a constatat încălcarea dreptului de admitere în profesia de executor judecătoresc, precum și eliberarea licenței de activitate.

68. Prin urmare, reclamantul solicită instanței de judecată anularea actului administrativ individual defavorabil nr. ***** din 17.11.2023 și obligarea Ministerului Justiției să emită actul administrativ favorabil (ordin) privind eliberarea licenței de executor judecătoresc reclamantului *****, cu raza de activitate în mun. Chișinău.

69. Instanța constată că actul administrativ individual defavorabil nr. ***** din 17.11.2023 a fost emis cu respectarea cadrului normativ aplicabil și în limitele competenței Ministerului Justiției. În speță, autoritatea publică a examinat cererea reclamantului în coraport cu prevederile Legii nr. 113/2010 și a constatat, în mod corect, că acesta nu întrunește condițiile legale pentru admiterea în profesia de executor judecătoresc, or licența pentru activitatea de executor judecătoresc se eliberează de ministrul justiției pe un termen nelimitat, la cererea persoanei, conform hotărârii Comisiei de licențiere. În cazul lui ***** se atestă în mod indubitabil faptul că acesta nu a promovat concursul de admitere din anul 2015, acumulând un punctaj inferior pragului minim stabilit de Regulamentul de activitate al Comisiei de licențiere la proba scrisă, fapt ce a făcut imposibilă participarea acestuia la interviu și, respectiv, admiterea în profesie.

70. Instanța remarcă faptul că prevederile Legii nr. 113/2010 nu conferă dreptul de a solicita eliberarea licenței în lipsa promovării concursului și fără existența unei hotărâri a Comisiei de licențiere care să confirme admiterea candidatului. Dreptul subiectiv la licență nu ia naștere decât în condițiile expres și limitativ prevăzute de lege, nefiind susceptibil de a fi dobândit prin derogare, prin simpla trecere a timpului sau ca urmare a unei pretinse „întârzieri” în organizarea concursurilor.

71. În aceste condiții, instanța reține că Ministerul Justiției nu are competența de a substitui procedura de concurs, de a dispune admiterea directă în profesie ori de a elibera licența în lipsa unei hotărâri favorabile a Comisiei de licențiere. Prin urmare, soluția autorității de respingere a cererii reclamantului este întemeiată pe prevederile legii și a fost motivată în mod suficient, indicându-se lipsa îndeplinirii condițiilor prevăzute de Legea nr. 113/2010 pentru obținerea licenței.

72. Totodată, actul administrativ individual defavorabil nr. ***** din 17.11.2023 în

partea privind compensarea prejudiciului este apreciat de instanță ca fiind unul legal și temeinic, întrucât acordarea unor despăgubiri presupune existența unei fapte ilicite imputabile autorității publice, a unui prejudiciu cert și a raportului de cauzalitate dintre acestea. În speță, reclamantul nu a demonstrat existența vreunei conduite ilegale a Ministerului Justiției care să-i fi încălcat dreptul de a fi admis în profesia de executor judecătoresc. Neorganizarea unui concurs în anumite perioade nu poate fi calificată drept fapt ilicit, or însuși art. 18 din Legea nr. 113/2010 stabilește că „în baza datelor incluse în Registrul executorilor judecătoreşti, Ministerul Justiţiei, conform propunerilor prezentate de Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti, stabileşte şi actualizează anual numărul executorilor judecătoreşti în funcţie de teritoriu, de volumul de activitate şi de numărul locuitorilor (pornind de la proporția: o unitate de executor judecătoresc la 22 de mii de locuitori), precum şi de numărul locurilor vacante de executori judecătoreşti, ținându-se cont de necesitatea asigurării independenței financiare a executorului judecătoresc. Numărul executorilor judecătoreşti din circumscripția unei instanțe judecătoreşti nu este mai mic de 2”.

73. Mai mult, reclamantul nu deține o vocație legală născută la obținerea licenței, dat fiind faptul că nu a promovat concursul desfășurat în anul 2015. În condițiile nepromovării unui concurs la care a participat, reclamantul a solicitat direct eliberarea licenței de activitate în raza mun. Chișinău. Fără a promova un concurs organizat, legea nu conferă candidaților un drept automat de a fi admiși în profesie, iar instanța nu poate substitui autoritatea în aprecierea necesității organizării unui concurs și, cu atât mai mult, în eliberarea licenței în afara cadrului procedural stabilit.

74. În aceste condiții, instanța constată că nu sunt întrunite elementele necesare pentru a obliga pârâtul să emită actul administrativ favorabil solicitat, întrucât reclamantul nu deține un drept născut și actual la eliberarea licenței de executor judecătoresc și, drept urmare, solicitările reclamantului referitoare la anularea actului administrativ individual defavorabil nr. ***** din 17.11.2023 și obligarea Ministerului Justiției să emită actul administrativ favorabil (ordin) privind eliberarea licenței de executor judecătoresc reclamantului *****, cu raza de activitate în mun. Chișinău urmează să fie respinse ca neîntemeiate.

75. Instanța va respinge ca neîntemeiată inclusiv pretenția reclamantului referitoare la încheierea tranzacție de împăcare prin emiterea ordinului de eliberarea a licenței de executor judecătoresc reclamantului, cu raza de activitate în mun. Chișinău, or o astfel de tranzacție ar depăși limitele prevăzute de art. 217 din Codul administrativ. Eliberarea licenței de executor judecătoresc nu constituie un drept disponibil al părților asupra căruia s-ar putea tranzacționa, ci rezultatul unei proceduri administrative obligatorii, bazate pe criterii obiective și pe competența exclusivă a Comisiei de licențiere și a Ministerului Justiției. Acceptarea unei astfel de tranzacții ar echivala cu eludarea procedurii legale de concurs.

76. Aceeași soluție se impune și în privința pretenției reclamantului de a se constata termenul exact de încălcare a dreptului său, de către pârât, la numirea și organizarea concursului de admitere în calitate de executor judecătoresc și eliberarea licenței de activitate în acest sens, or această pretenție este neîntemeiată. Instanța reține că obligația de organizare a unui concurs nu decurge automat din periodicitatea anuală prevăzută de regulament, întrucât, potrivit art. 18 din

Legea nr. 113/2010, organizarea concursului este determinate în funcție de criterii obiective, cum ar fi volumul de activitate, numărul locuitorilor și existența locurilor vacante. În lipsa acestor premise legale, autoritatea publică nu poate fi ținută răspunzătoare pentru neorganizarea concursului într-un anumit termen, iar periodicitatea prevăzută de regulament nu generează un drept subiectiv al candidaților de a pretinde organizarea concursului în fiecare an calendaristic. Totodată, instanța remarcă că o astfel de solicitare excede limitelor acțiunilor admisibile în contenciosul administrativ, prevăzute de art. 206 din Codul administrativ.

77. Referitor la pretenția privind constatarea ilegalității regulamentului de activitate al Comisiei de licențiere aprobat prin ordinul Ministerului Justiției nr. 331 din 30.07.2015, precum și anularea acestuia, după caz, pe motiv că contravine legii nr. 113/2010 cu privire la executorii judecătorești, instanța de judecată reține următoarele:

78. Deși reprezentantul terțului a invocat că cerința respectivă reprezintă o acțiune în control normativ și urmează să fie examinată de către Curtea de Apel Chișinău în primă instanță, totuși art. 12 din Codul administrativ stabilește că „un act administrativ normativ este actul juridic subordonat legii adoptat, aprobat sau emis de o autoritate publică în baza prevederilor constituționale sau legale, care nu se supune controlului constituționalității și stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice”.

79. Astfel, actele normative sunt acea categorie de acte juridice care conțin o regulă, adică un act cu aplicabilitate repetată, asupra unor subiecți de drept nedeterminați, în timp ce actele individuale sunt acea categorie de acte care urmăresc stabilirea unei situații juridice precise în raport cu un număr relativ restrând și determinat de subiecți de drept. Astfel, actele administrative normative se delimitează de cele individuale prin conținut, dar și prin calitatea subiecților. Actul normativ conține reglementări de principiu care se adresează unor persoane nedeterminate, adică are o aplicabilitate generală. Oricât de restrâns ar fi obiectul de reglementare al actelor administrative normative, acestea își păstrează caracterul normativ atât timp cât subiecții nu sunt individual determinați.

80. La caz, prin ordinul Ministerului Justiției nr. 331 din 30.07.2015 a fost aprobat regulamentul de activitate al Comisiei de licențiere a executorilor judecătorești. Sub acest aspect, regulamentul respectiv vizează un cerc determinat de persoane, și anume membrii Comisiei de licențiere a executorilor judecătorești, nu un număr nedefinit de persoane. Din aceste considerente, acestui act nu-i poate fi atribuită natura actului administrativ normativ, în corespundere cu art. 12 din Codul administrativ.

81. Referitor la temeinicia pretenției respective, instanța reține că, în temeiul art. 141 din Codul administrativ, un act administrativ individual poate fi declarat nul doar dacă prezintă un viciu deosebit de grav, evident din analiza completă a circumstanțelor, sau dacă se încadrează în cazurile expres prevăzute la alin. (2) lit. a)-f). În speță, reclamantul solicită constatarea ilegalității unui regulament de activitate al Comisiei de licențiere, aprobat prin ordinul Ministerului Justiției nr. 331/2015, pe motiv că ar contraveni Legii nr. 113/2010. Cu toate acestea, instanța nu a identificat temeiuri incidente de constatarea nulității actului vizat, așa cum sunt stabilite la art. 141 din Codul administrativ.

82. Suplimentar, instanța menționează că ordinul Ministerului Justiției nr. 331 din 30.07.2015 prin care a fost aprobat regulamentul de activitate al Comisiei de licențiere a executorilor judecătorești a fost abrogat prin ordinul Ministerului Justiției nr. 350 din 21.11.2024, în vigoare din 29.11.2024, ceea ce face ca solicitarea reclamantului să fie lipsită de obiect, întrucât regulamentul respectiv nu mai produce efecte juridice.

83. În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge acțiunea de contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Ministerului Justiției, terț Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil şi anularea ordinului Ministerului Justiţiei nr. 331 din 30 iulie 2015, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Vladislav Holban**